

Jakże zdołamy Cię uwielbić
1617-2017

Słowa: Barbara Lipińska-Postawa

Jakże zdołamy Cię uwielbić, Jezu Chryste,
Już cztery wieki - Twój słudzy i poddani.
Bezmiar miłości Twojej znamy - oto wszystko.
My nieudolni, a Twoja miłość jest bez granic.

Daj nam opatrzyć Twoje tak bolesne rany
I poddaj nas bez reszty Twojej woli świętej,
Nie dopuść nigdy, abyś był nierozpoznany
W samotnym, chorym, wyszydzonym i wyklętym.

Refren: Pozwól się, Panie, nakarmić, napoić
Niech w naszym domu stół będzie gościnny
Pozwól się okryć, pozwól się uchronić
W tym, kto ubogi, słaby i niewinny

Daj nam, o Panie, siłę i gorliwość
W sercach niegodnych racz rozniecić ogień
Byśmy świadczyli naszą wiarą żywą
I dusze ludzkie skłaniali ku Tobie.

Głosić ubogim Ewangelię Pan mnie posłał.
Niech nasze ścieżki poprowadzą ku ubogim.
Święty Wincenty powołaniu temu sprostął,
My za Wincentym przemierzajmy Jego drogi.

Święty Wincenty pierwszy misję nam wyznaczył,
On wielkie działo miłosierdzia zaczął tworzyć.
Pozwól nam, Panie, przy modlitwie trwać i pracy
I nie daj stracić żarliwości w służbie bożej.

Refren: Pozwól się, Panie, nakarmić, napoić
Niech w naszym domu stół będzie gościnny
Pozwól się okryć, pozwól się uchronić
W tym, kto ubogi, słaby i niewinny

Daj nam, o Panie, siłę i gorliwość
W sercach niegodnych racz rozniecić ogień
Byśmy świadczyli naszą wiarą żywą
I dusze ludzkie skłaniali ku Tobie.

Jakże zdolamy Cię uwielbić

Jubileusz 1617-2017

t.: Barbara Lipińska-Postawa
m.: ks. Wojciech Kałamarz CM
harm.: Kamil Frąs

1. Jak-że zdo - ła - my Cię u - wiel - bić, Je - zu Chry - ste, już czte - ry
2. Gło-sić u - bo - gim E - wan - ge - lię Pan mnie po - słał. Niech na - sze

4
wie - ki Two - i słu - dzy i pod - da - ni. Bez-miar mi - łość - ci Two-jej zna-my o - to
ścież-ki po - pro - wa - dzą ku u - bo - gim. Świę - ty Win - cen - ty po - wo - ła - niu te - mu

7
wszyst - ko, My nie - u - dol - ni, a Twa mi - łość jest bez gra - nic. Daj nam o -
spro - stał, my za Win - cen - tym prze - mie - rzaj - my Je - go dro - gi. Świę - ty Win -

10

pa - trzyć Two - je tak bo - le - sne ra - ny, i pod - daj nas bez re - szty Two - jej wo - li
cen - ty pier - wszy mi - sję nam wy - zna - czył, On wiel - kie dzie - ło mi - ło - sier - dzia za - czał

13

świę - tej, nie do - puść ni - gdy, a - byś był nie - roz - po - zna - ny w sa - mo - tnym,
two - rzyć. Po - zwól nam, Pa - nie, przy mo - dli - twie trwać i pra - cy i nie daj

16

cho - rym, wy - szy - dzo - nym i wy - kłę - tym. Ref.: Po - zwól się, Pa - nie, na - kar - mić, na -
stra - cić żar - li - wość ci w służ - bie bo - żej.

19

po - ić niech w na - szym do - mu stół bę - dzie goś - cin - ny po - zwól się o - kryć, po - zwól się u -

23

chro - nić w tym, kto u - bo - gi, sła - by i nie - win - ny Daj nam, o Pa - nie, si - łę i gor-

27

li - wość w ser-cach nie - go - dnych racz roz-nie-cić o - gień byś-my świad - czy - li na - szą wia - rą

31

ży - wą i du - sze ludz - kie skła - nia - li ku To - bie.